

Zahvala za Vaše sodelovanje na pogrebni slovesnosti za dragega Maksimilijana Maroška v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, dne 05.11.2016.

Ko je listje zašelestelo in rožice ovenele, zlato srce je onemelo. Tiha misel zablestela nad večernim krajem, duša odblestela z zlatim je sijajem.

Tiho in mirno se je za vedno poslovil naš vzorni mož, ljubeč ati in najdražji dedi Maksimilijan Marošek.

Do zadnjega tedna svojega prekratkega življenja je živel aktivno, upal, da se bo zdravje povrnilo, razkrival načrte za dela v prihodnosti, reševal križanke, sedel za računalnik, vnukinji razlagal učno snov, v roke često vzel učbenik nemškega jezika, poklical prijatelje, še in še. Imel je zlate roke, vse je sam postoril, popravil in vse, kar je posadil, je zraslo. Njegov vrt je bil tako cvetoč in bujen, da je vseskozi lahko razveseljeval s svojimi sadikami in vrtninami sosede, sorodnike in prijatelje.

Mi pa smo videli in se bali, ker je telo slabelo, moči so pešale in hrana ni dišala.

Še vedno je zase vse urejal sam, nikogar ni hotel obremenjevati. Poslovil se je tako, kot si je želel. Le teden dni je bil na bolniški postelji, ko je zaspal mirno, brez bolečin, ob stisku rok svojih najbližjih.

Žal so neizpolnjeni ostali načrti in želje, da bi bili skupaj srečni še vrsto let, da bi spremljal vnukinji kako odraščata in študirata, da bi se lahko udeleževal vseh aktivnosti v vaši in v ostalih organizacijah, da bi.....nešteto neizpolnjenih želja in vprašanj zakaj je ob zdravem načinu življenja, zbolel prav on. Medicina ne pozna odgovora in ne zdravila. V domači hiši je tišina in žalost. Vse je prazno in preveliko. Pogrešamo njegov glas in njegov korak. S hčerko sva ganjeni sprejemali stiske Vaših rok za sočutje ob izgubi najdražjega nam sopotnika. Zelo rad se je družil z Vami, vsakega srečanja se je resnično veselil in se nanj zavzeto pripravljaj.

Hvala Vam za vse, za Vaše prijateljstvo in za veličastno spremstvo na pogrebni slovesnosti. Prisrčna hvala vsem praporščakom, ki so ponosno dvignili prapore in s tem najlepše počastili njegov spomin. Posebna zahvala Vašemu pevskemu zboru Gorščaki za prečudovito petje ob odprtem grobu. Ob domoljubni pesmi Slovenec sem, so se Milanu vedno orosile oči. Ponosen na samostojno Slovenijo in slovensko zemljo v miru počiva na šmarškem pokopališču med Pohorjem in Uršljo goro.

Prosimo, prenesite zahvalo tudi kuratu slovenske vojske in Vašemu članu gospodu župniku Milanu Preglju. Počaščeni smo, da se je udeležil pogrebne svečanosti in svete maše.

Za nesebično pomoč pri organizaciji žalne svečanosti in za prebrano molitev ob odprtem grobu se najlepše zahvaljujemo Vašemu spoštovanemu članu gospodu Jožetu Temnikarju.

Vsem in vsakomur posebej iskrena in velika hvala.

Vaše pozornosti ne bomo nikoli pozabili.

Žaljuoči domači: žena Vida, hčerka Nataša, vnukinji Anika in Nina Felicija, zet Slavko in ostali sorodniki.

Maksimilijana ohranimo v najlepšem spominu.

Počivaj v miru naš dragi ati.